

RZECZNIK PRAW OBYWATELSKICH

Warszawa, 11 lutego 2016 r.

Adam Bodnar

V.7014.6.2016.AA

**Pan
Konstanty Radziwiłł
Minister Zdrowia**

ul. Miodowa 15
00-952 Warszawa

Pragnę wyrazić swoje zaniepokojenie trybem potwierdzania znajomości języka polskiego przez wszystkie osoby, które ukończyły studia lekarskie albo lekarsko-dentystyczne w języku innym niż język polski, ubiegające się o przyznanie w Polsce prawa wykonywania zawodu lekarza albo lekarza dentysty bądź ograniczonego prawa wykonywania zawodu.

Z dniem 18 stycznia 2016 r. weszła w życie ustawa z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 65), która wdraża do polskiego systemu prawnego przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/55/UE z dnia 20 listopada 2013 r., zmieniającej dyrektywę 2005/36/WE w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.U.U.E.L.2005.255.22 ze zm.).

Powołana ustawa wprowadza zmiany m.in. w ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2015 r. poz. 464 z późn. zm.), w świetle których, osobie spełniającej określone warunki, okręgowa rada lekarska przyznaje prawo wykonywania zawodu lekarza albo prawo wykonywania zawodu lekarza dentysty, jeżeli włada językiem polskim w mowie i w piśmie w zakresie niezbędnym do wykonywania zawodu lekarza lub lekarza dentysty określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 7a pkt 1 (art. 5 ust. 2). Potwierdzeniem spełnienia tego wymogu jest złożenie z pozytywnym wynikiem egzaminu z języka polskiego, o którym mowa w art. 7 ust. 3. Wymóg złożenia egzaminu z języka polskiego nie dotyczy osoby, która ukończyła studia medyczne w języku polskim (art. 6 ust. 2a).

Według powołanych przepisów, wszystkie osoby, które ukończyły studia lekarskie albo lekarsko-dentystyczne w języku innym niż język polski (a więc także studia na polskiej uczelni medycznej prowadzone w języku angielskim), w celu uzyskania w Polsce prawa wykonywania zawodu lekarza albo lekarza dentystry bądź ograniczonego prawa wykonywania zawodu, zobowiązane są wykazać odpowiednią znajomość języka polskiego w mowie i piśmie, niezbędną do wykonywania zawodu lekarza, lekarza dentystry, poprzez złożenie egzaminu z języka polskiego przeprowadzanego przez Naczelną Izbę Lekarską. Oznacza to, że nie jest już wystarczającym dowodem znajomości języka polskiego złożenie oświadczenia przez obywatela Polski albo innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

Lekarze i lekarze dentyści wyrażają wątpliwość, co do zasadności i celowości składania powyższego egzaminu przez wszystkie osoby, które studiowały w obcym języku. Chodzi tu głównie o obywateli polskich, dla których język polski jest językiem ojczystym i którzy kształcili się w tym języku przed rozpoczęciem studiów oraz zdawali w języku polskim egzaminy, m.in. egzamin maturalny, egzaminy związane z wykonywaniem zawodu lekarza lub lekarza dentystry (Lekarski Egzamin Końcowy lub Lekarsko-Dentystyczny Egzamin Końcowy albo egzamin nostryfikacyjny).

Nie sposób nie zauważyć, że obowiązek złożenia egzaminu z języka polskiego stanowi dodatkową barierę w uzyskaniu prawa wykonywania zawodu przez polskich obywateli, którzy zdobyli wykształcenie na zagranicznych uczelniach medycznych i wyrażają zainteresowanie wykonywaniem zawodu lekarza lub lekarza dentystry w Polsce.

W związku z powyższym, na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz. U. z 2014 r., poz. 1648 z późn. zm.), zwracam się z uprzejmą prośbą o analizę powyższego problemu oraz przedstawienie stanowiska odnośnie potrzeby i możliwości dokonania odpowiednich zmian legislacyjnych w tej materii.

Podpis na oryginale